

ΑΧΡΟΝΗ ΧΡΩΝΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΓΧΡΟΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΗ ΕΙΝΑΙ

Χαραλαμπόπουλος

Αλέκος

www.omas-e.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το Είναι και το Μη Είναι, είναι μέρη του Όλου. Το αρχαίο απαρέμφατο είναι, σημαίνει στην σύγχρονη γλώσσα ότι είναι, θα είναι, για να είναι, όπως είναι. Το απαρέμφατο είναι, σημαίνει αυτές τις έννοιες, αλλά όταν ήταν φιλοσοφικό κατηγορημα, σημαίνει την ύλη. Έτσι η ύλη Είναι και η μη ύλη, το άυλο, Μη Είναι. «Κενόν τε Μη Είναι», θα πει ο Δημόκριτος, το κενό, το απουσία ύλης, είναι Μη Είναι. Με αυτές τις έννοιες θα διέλθουμε τα κάτω.

ΠΑΝΕΝΘΕΪΣΜΟΣ

Ο Υλισμός, είναι η θεώρηση και κοσμοθεωρία του Είναι, αφού αρνείται την ύπαρξη του αΐλου, του Θεού. Πανθεϊσμός είναι η θεωρία ότι τα πάντα είναι Θεός (το Παν Είναι Θεός). Πανενθεϊσμός είναι η θεωρία, ότι το Παν βρίσκεται μέσα στο Θεό (το Παν εν Θεώ).

Η ΜΟΝΗ ΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΠΑΕΝΘΕΪΣΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ «ΤΟ ΙΔΙΟΝ»

Αρχή είναι το ξεκίνημα. Αλλά φιλοσοφική αρχή, είναι η προϋπόθεση, η προϋπαρξη και για μερικούς φιλοσόφους η πρώτη Ουσία (η Μη Ουσία). Οι έννοιες που αναπτύξαμε, οδήγησαν τους αρχαίους φιλοσόφους, να θέτουν αρχές και να φτιάχνουν την φιλοσοφική θεωρία τους, που ο Αριστοτέλης ονόμασε φυσικές φιλοσοφίες, αφού όλοι αυτοί οι φιλόσοφοι έγραψαν έργο ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ (Θαλής, Πυθαγόρας, Δημόκριτος, Παρμενίδης, Αναξίμανδρος, Αναξίμενης, Αναξαγόρας, Πλάτων, Αριστοτέλης, Επίκουρος κλπ).

Αρχή για τον Θαλή ήταν το ύδωρ, αρχές για τον Δημόκριτο το πλήρες και το κενό, αρχές για τον Πλάτωνα ο Θεός, η Ύλη και οι Ιδέες κλπ.

Στην κοσμοθεωρία του γράφοντος ΤΟ ΙΔΙΟΝ, μόνη αρχή είναι το ΜΗΔΕΝ, το κενό, το αδιάστατο κενό. ΔΕΝ ο Δημόκριτος ονόμαζε τις άτομες που περιδινούνται και σχηματίζεται η ύλη, το Είναι και ΜΗΔΕΝ ονόμαζε το κενό (Μη Δεν, όχι ύλη, το κενό). Οι αρχές αυτές του μεγάλου αυτού φιλοσόφου, σημάδεψαν τον γράφοντα.

Έτσι αν έχετε ένα κουτί και το κόψετε στα δύο, έπειτα στα τέσσερα, μετά στα οκτώ και ούτω καθ' εξής στο άπειρο. Τότε τείνετε στο κενό, το κενό που δεν έχει διαστάσεις, Είναι το αδιάστατο κενό, ΚΑΤΙ είναι. Νομίζω ότι όπως το διατύπωσα, δεν αμφιβάλλει κανείς ότι προϋπάρχει, ότι είναι αρχή και προϋπόθεση. Αυτή την αρχή που κανένας δεν πρέπει να αρνηθεί, αυτή προβάλλει ΤΟ ΙΔΙΟΝ.

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΔΙΑΣΤΑΤΟΥ ΚΕΝΟΥ

Το αδιάστατο Κενό, «νοιώθει αποπνικτικά» μόνο του και οδηγείται στην γέννηση και προβολή. Γεννά και προβάλλει ιδιότητες που απαρτίζουν τον προσωπικό Θεό. Το αδιάστατο Μηδέν ήταν μία απώτερη ανώτερη πραγματικότητα που τώρα αυτογεννά τον προσωπικό Θεό. Τον προσωπικό Θεό με τις ιδιότητες-υποστάσεις του ΚΑΤΙ. Αυτογονιμοποιείται και γεννά.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ-ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Ήδη η γέννηση είναι χρονούμενη πράξη. Πρώτη λοιπόν γέννηση-προβολή, είναι του ΧΡΟΝΟΥ. Τώρα τα πάντα είναι χρονούμενα και επειδή υπάρχει μικρός ή μεγάλος χρόνος, γρήγορος ή αργός, είναι σύγχρονη δηλαδή η γέννηση της ΑΝΤΙΘΕΣΗΣ. ΧΡΟΝΟΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΗ είναι το πρώτο ζεύγος ιδιοτήτων της γέννησης και προβολής, το οποίο κενό διέπουν. Δεύτερο ζεύγος γέννησης και προβολής, είναι ο ΝΟΥΣ και οι ΕΝΝΟΙΕΣ-ΙΔΕΕΣ. Τρίτο ζεύγος γέννηση- προβολή, είναι του ΛΟΓΟΥ (ΛΟΓΙΚΗ) και της ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑΣ που τελεί ο λόγος. Και ακολουθεί τώρα η γέννηση του ΧΩΡΟΥ και της ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ που προκαλείται από τον χώρο. Τέλος ο ΙΣΤΟΣ και η ΔΟΜΗ της ύλης γεννάται και προβάλλεται.

ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΥΛΗ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΣΚΕΨΗ ΕΝ ΘΕΩ

Ο προσωπικός Θεός, στην άυλη σκέψη και φαντασία, συλλαμβάνει την άπειρη κατανομή σημείων που προσδιορίζουν τον ΧΩΡΟ και την ΕΜΠΕΙΡΙΑ που προκαλείται στον Θεό. Θέτει σε ταλάντωση πραγματική τα σημεία και σχηματίζεται ο αιθέρας, που είναι ΚΑΤΙ, το διαστατό κενό. Πυκνώνει τα ταλαντούμενα σημεία και σχηματίζεται πιο πυκνός αιθέρας, από το άπειρο προς μία κεντρική φυσαλίδα που έχει αραιότερο αιθέρα. Σχηματίζονται απειροστικές φυσαλίδες, απαρχή των στοιχειωδών σωματίων και της ύλης.

Όλα ξεκινούν από την σκέψη του προσωπικού Θεού, όλα συμβαίνουν εν Θεώ και είναι προέκτασή του. Η σκέψη του Θεού διεξάγεται με νόμους και ο υλισμός που διέπει την φύση είναι προέκταση της σκέψης του Θεού.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΔΙΑΣΤΑΤΟΥ ΜΗΔΕΝΟΣ

Η απώτερη ανώτατη πραγματικότητα γεννά και προβάλλει. Είναι ενέργειες, έχει την άυλη δυναμική ενέργεια. Είναι ΘΗΛΥ αφού αυτογονιμοποιείται και γεννά. Διέπεται από μία υπέρ λογική, όχι σαν αυτή που εκδηλούται στην ύλη με τον υλισμό ή μη. Έχει υπέρ αισθήματα αφού αισθάνεται την μοναξιά και συναισθήματα αφού νοιώθει αποπνικτικά στην μοναξιά.

Ιδιαίτερη ιδιότητα είναι της θερμικής ενέργειας, που στην ύλη εκδηλώνεται με ειδικές ταλαντώσεις των μικροσωματίων, αλλά είναι ένα άυλο ρευστό, που μετακυλιέται από το KENO στην ύλη. Όλα είναι καταστάσεις του ΚΑΤΙ, αλλά όχι καταστάσεις κίνησης που συμβαίνουν στην ύλη μόνο. Η ακινησία είναι η κατάσταση ιδιότητα του αδιαστάτου KENOY και η θερμότητα είναι εκείνη που το γονιμοποιεί. Δυναμική ενέργεια που είναι άυλη, μετατρέπεται στην κινητική των ιδεών και της ύλης και του προσωπικού Θεού. Η δυναμική ενέργεια είναι το «σκεύος» που γονιμοποιεί η θερμική ενέργεια. Η Θερμότητα είναι ο σπόρος χωρίς πατρότητα, αλλά με την μητρότητα του αδιαστάτου KENOY. Η μόνη κίνηση γονιμοποίησης από την θερμότητα, της δυναμικής ενέργειας και του αδιαστάτου KENOY, που σημαίνει την έναρξη του χρόνου και της αντίθεσης κλπ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το 2004 έγραφα τον πρόλογο στο ΕΚ ΠΥΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΣΤΑΝΑΙ www.omas-e.gr κατηγορία φιλοσοφία, Εκεί διατύπωσα την αδυναμία να βρω πως διέκειτο το αδιάστατο ΜΗΔΕΝ. Εδώ σας έδωσα πολλές ιδιότητές του, η άοκνη έρευνα και το διάβασμα που συνοδεύεται με την σκέψη την δημιουργική, φέρνει το ΘΕΙΟ ΝΑΜΑ. Την κοσμοθεωρία ΤΟ ΙΔΙΟΝ, που εισχωρεί στα βάθη της ΑΡΧΗΣ.

ΤΟ «ΙΔΙΟΝ»

Το βιβλίο της Αποκάλυψης

Αποκάλυψη Ε

«και είδον επί την δεξιάν του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον έσωθεν και έξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν επτά.

Και είδον άγγελον ισχυρόν κηρύσσοντα εν φωνή μεγάλη.

Τις άξίος εστιν ανοίξει το βιβλίον και λύσει τας σφραγίδας αυτού;

Και ουδείς εδύνατο εν τω ουρανώ ούτε επί της γης ούτε υποκάτω της γης ανοίξει το βιβλίον ούτε βλέπειν αυτό.

Και εγώ έκλαιον πολύ, ότι ουδείς άξιος ευρέθη ανοίξει το βιβλίον ούτε βλέπειν αυτό

Και εις εκ των πρεσβυτέρων λέγει μοι. Μη κλαίε ιδού ενίκησεν ο λέων ο εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα Δαυιδ , ανοίξει το βιβλίον και τας επτά σφραγίδας αυτού Και είδον εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων αρνίον εστηκός ως εσφαγμένον, έχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, ά εισί τα πνεύματα του θεού αποστελλόμενα εις πάσαν την γην.....

...και άδουσιν ωδήν καινήν λέγοντες. Άξιος ει λαβείν το βιβλίον και ανοίξει τας σφραγίδας αυτού, ότι εοφάνης και ηγόρασας τω Θεώ ημάς εν τω αιματί σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους

..